

« О! дано дълго време гледать твоята священная красота толкози приятели, които сж сега глухы на моето прощаванье !

« Дано поне тѣ умрѣтъ пълны съ дене (устарѣли); дано смъртьта имъ бѣде оплакана; дано единъ пріятель имъ затвори очитѣ ! »

д) Прекрасенъ примѣръ за обращенье *къмъ Бога* имаamy въ сжщитѣ стихове на Gilbert-a, който по-напредъ говори :

Soyez béni, mon Dieu ! vous qui daignez me rendre

L'innocence et son noble orgueil ;

Vous qui, pour protéger le repos de ma cendre,

Veillerez près de mon cercueil !

Au banquet de la vie, infortuné convive,

J'apparus un jour, et je meurs :

Je meurs, et sur ma tombe, ou lentement j'arrive,

Nul ne viendra verser des pleurs.

Т. Е. « Благословенъ да си, Боже мой ! Ты, който благоволи да ми върнешъ невинността и нейната благородна гордость ;

« Ты който, за да покровителствувашь упокоеніето на коститѣ ми, ще будувашъ при моето носило !

« Въ пира на живота, злочестенъ гостѣ, азъ са явихъ единъ день, и умирамъ :

« Умирамъ, и върху гроба ми, дѣто полека-лека отиванъ, никой нѣма да дойде да пролѣе сълзы. »

Кратко, но разително е обращеньето къмъ Бога на Елена Мутьева, именно въ нейното стихотвореніе *Богъ*, което по-горѣ (стр. 67) дадохмы за примѣръ на женскы риѣмы :

О Боже, Боже !

Великий Боже !

Кой Тебя може

Да Та постиже ?